

செக்கல் பொழுதின மையிருட்டில் மனமெல்லாம் கிளுகிளுகுத் தவநாதன், வனிதா வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார். வாசல் படலையில் பிவரசம் குழைகள் கட்டியிருந்தன. வனிதாவின் புருசன் ஜெயக்குமார் வீட்டில் இருக்கிறார் என்பதன் சிக்னல் அது. ஏமாற்றத்தோடு வீட்டுத் திரும்பினார். பிறகொரு நாளில் படலையில் கட்டியிருந்த பிவரசம் குழையை ஆடு ஒன்று கடித்து தின்று விட்டது. காயஞ்ச மாடு கம்பிலே விழுந்தது போல தவநாதன் வீட்டிற்குள்ளே பாய்ந்தார். இண்டைக்கு இவற்றை மூறையில்லையே இவரனே வாறார் என்று யோசித்த வனிதா நிலமையை விளங்கிக் கொண்டு கள்ளன், கள்ளன் என்று கத்தினா. கிழுவையை கடிச்சு, பிவரசை கடிச்சு கடையில் என்னையே கடிச்சிட்டுத் தேடிநீந்த நாசமாப் போன ஆடு என்றபடி கவடு கிழிய வலி பாய்ந்தார் தவநாதன். அப்பாவி ஜெயக்குமார் வீட்டிற்குள்ளே கள்ளன் வந்திட்டான் என்று அயல்சனங்களிற்கு கதை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அயல் வீட்டுக்காரர்களிற்கு வந்த கள்ளன் யாரென்று விளங்கி விட்டது. அன்றையையே இருந்து பிவரசங் குழை தவநாதனோடு ஓட்டிக் கொண்டு பிவரசங் குழை தவநாதன் என்றாகியது.

சரேச்சிலே கலியாணம் முடிந்தவாடென் வளியிலே மா, கொன்றை, வமேம்பு, புளி என்று நிழல்தரும் தருக்களின் கீழ் தேனீர் விருந்து நடக்கும். சரேச்சிலே வதைத்து அறுத்தது போதாது என்று வளியிலும் ஒரு பிரசங்கம் வசைச்சு விட்டு தான் அன்னப்பா போதகர் சாப்பிட விடுவார். அதிலும் வழக்கம் போல பொருந்தாத உதாரணங்களை தான் படு பிழையாக சொல்லி அறுப்பார். அன்றைக்கு மணமக்கள் தங்கள் பெற்றோரை கவனிப்பது போல, அன்பு செலுத்துவது போல தங்கள் துணையின் பெற்றோரின் மீதும் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பதற்கு லபிக்கா இருபதாம் அதிகாரத்தை, யதிகுருமார் கள் இயசே ரமோசாம் ராச்சியத் திற்கு எதிராக பசேகிறாரா என்று அறிவதற்காக அவரை களேவி கட்டை எடுத்து விட்டார்.

22. இராயனுக்கு வரி கொடுக்கிறது நியாயமோ அல்லவோ, எங்களுக்குச் சொல்லும் என்று கேட்டார்கள்.

23. அவர்களுடைய தந்திரத்தை அவர் அறிந்து, நீங்கள் என்னை ஏன் சோதிக்கிறீர்கள்?

24. ஒரு பணத்தை எனக்குக் காண்பியுங்கள். இதிலிருக்கிற சொரஃபமும் மலேஷியத்தும் யாருடையது என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள்: இராயனுடையது என்றார்கள்.

25. அதற்கு அவர் : அப்படியானால், இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தவேனுடையதை தவேனுக்கும் சலுத்துங்கள் என்றார்.

அது போல உங்கள் தாய், தகப்பனிற்குரியதை தாய் தகப்பனிற்கும், மாமன் மாமிக்குரியதை மாமன் மாமியிற்கும் கொடுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு ஒரு பெரும் விளக்கம் ஒன்றை கொடுத்த சந்தோசத்துடன் வெற்றிப்புன்னகை ஒன்று பித்தார். அப்பயார் இதிலே கொடுமதைப் படுத்தி வரி வாங்குகிற இராயர்கள், சீ தனம் வாங்குகிற மாப்பிளையினர் தாய், தகப்பனோ என்று ஜயெரத்தினம் மாமா சொல்லிச் சிரிச்சார்.

முந்திரிகை வத்தல், பரேச்சை, கஜ, தோலகட்டி வனை கலந்து ஊற வைத்த கற்பு நிறகே மெல்லிய வள்ளை ரிஸ்யு தாளில் குஞ்சம் வைத்து கட்டி வரும். ஆசை, ஆசையாய் உரிக்கையில் ஏலக்காய் வாசம் மச்சு முட்ட வீசும். வாயிலே போட நய உருகுவது போல உருகி மெதுவாக கரையும். வனிதா ஒரு வள்ளித்தட்டிலே கக்கைகளை அடக்கி கொடுத்துக் கொண்டு வந்தா. பிவரசம் குழை தவநாதனிற்கும், போதகருக்கும் கொடுக்க தட்டிலே இருந்த கக்கை முடிந்து விட்டது. போதகருக்கு அடுத்ததாக இருந்த வனிதாவின் புருசன் ஜயெக்குமாரிற்கு கக்கை இல்லாமல் போய் விட்டது. போதகரின் குரியதை போதகரிற்கும், தவநாதன் மாமாவிற்குரியதை தவநாதன் மாமாவிற்கும் கொடுத்தீங்கள், ஆனா ஜயெக்குமார் மாமாவிற்குரியதை ஜயெக்குமார் மாமாவிற்கு கொடுக்கவில்லையே வனிதா மாமி என்று ஆனந்தன் கேட்டான். இவன் எதை சொல்லுறான் என்பதை விளங்கிக் கொண்ட போதகர் எது எதுக்கெல்லாம் பைபிளிலே இருந்து வசனம் சொல்லுறான் வீணாய் போனவன். அதுவும் பிவரசம் குழை தவநாதனோடே என்னையும் ஏன்கோத்து விடுகிறான் என்று கதி கலங்கியபடியே கக்கை விழுங்கினார். அவருக்கென்ன அவசரம், முதலிலே மற்றவையளை தானே கவனிக்க வேணும் என்று சலையை இழுத்து போர்த்திக் கொண்டு வனிதா மாமி உள்ளே போனா.

பள்ளிக்கட்டத்திற்கு போகும்போது கிருபா, ஆனந்தனிடம் "இண்டைக்கு ஒரு கட்டம் இருக்கு, மற்றவங்களுக்கு சொல்லாதே நீ மட்டும் வா" என்றான். நல்ல அடர்த்தியான தாடி வைத்த ஒருவர் பசினார். இனப்பிரச்சனையைக் கழித்தீர்வாகலாம், ஆனால் அத்துடன் மக்களின் பிரச்சனைகள் தீரப்போவதில்லை, சமதர்ம சமுதாயமே நமது இறுதி இலட்சியம். சாதி ஓடுக்குமுறையை எல்லா தொழிலையும் சமமாக மதிக்கும் சமுதாயத்திலேயே இல்லாமல் செய்ய முடியும். மனிதர்கள் எல்லாரும் ஒன்று என்று மதிக்கும் சமுதாயத்திலே தான் பெண்கள் விடுதலை அடைய முடியும். இலங்கையில் வறுமையில் வாடும் மலையகத் தமிழரை விட்டு விட்டு ஈழம் அமைய முடியாது.

